Lietas Nr. 11088117715
Lietas arhīva Nr. K29-1100-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 26.jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V.Rūsiņa
ar tiesas sēdes sekretāri E.Kaufmani un tulci T.Gandžuku,
piedaloties prokurorei M.Vanagai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā. Pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietas materiālus, tiesa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un, proti:

/pers. A/ 2015.gada 9.maijā ap plkst.21.20, atrodoties 15. maršruta trolejbusā, kurš brauca virzienā uz Ķengaragu, un, stāvot blakus /pers. B/, kurai uz pleca atvērtā veidā atradās soma, /pers. A/, ieraugot somā esošo naudas maku, realizējot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz svešas manta slepenu iegūšanu, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, brīvi piekļūstot ar labo roku no /pers. B/ somas slepeni nolaupīja naudas maku – 10 EUR vērtībā, kurā atradās: nauda – 30,00 EUR kopējā vērtībā, SEB bankas karte un Swedbank Mastercard bez materiālās vērtības, atlaižu kartes: Rimi karte – 1,00 EUR vērtībā, A-aptiekas karte – 1,00 EUR vērtībā, Mēness aptiekas karte – 1,00 EUR vērtībā, Douglas karte – 1,00 EUR vērtībā, Cenukluba karte –15,00 EUR vērtībā, Depo karte – 1,00 EUR vērtībā, Čipolīno karte – 1,00 EUR vērtībā. /pers. A/ nolaupīto naudas maku paslēpa blakus stāvošās sievietes rokassomā.

Tādējādi, /pers. A/ slepeni nolaupīja /pers. B/ mantu kopsummā par 61,00 EUR.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas.

Ņemot vērā to, ka lietas materiāli pilnībā apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu un to, ka apsūdzētais tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurore, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā visā apsūdzības apjomā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas kvalificētas pareizi un atbilstoši noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu klasificējams kā mazāk smags noziegums. Apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis tīši ar tiešu nodomu.

Bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, un apsūdzētajam nosakāms sods.

Pārbaudot apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. A/, dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ar 8 klašu izglītību, neprecējies, ir divi nepilngadīgi bērni, kuri dzīvo pie vecāsmātes, bet apsūdzētais izmanto saskarsmes tiesības un iespēju robežās materiāli palīdz, strādā gadījuma darbus. Apsūdzētā deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, bet faktiskā dzīves vieta /adrese/. Agrāk vairākkārtīgi administratīvi un kriminmāli sodīts, sodāmība nav dzēsta (*lietas 28.-31. lapa).* Administratīvos sodus nav nomaksājis, kā arī ir ierosināti arī citi kriminālprocesi, tajā skaitā par analoģiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem. Apsūdzētajam citā kriminālprocesā 2016.gada 20.jūlijā ir piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Apsūdzētā pēdējās sodāmības:

- ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 8.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu 2 gadiem un 1 mēnesi ar policijas kontroli uz 2 gadiem.

- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Saskaņā ar Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 9.janvāra lēmumu pēc spriedumu kopības noteikts galīgais sods brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem 3 mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 28.janvārī. Apsūdzētais atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2015.gada 28.janvārī.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa – atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī vadās pēc Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījuma veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīt viņa vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu gan tiesas, gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā.

Tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ ir izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību – piekrītot vienkāršākam procesam tiesas izmeklēšanā. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam, vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam, kā arī izslēdz iespēju – piemērot panta sankcijā noteikto minimālo sodu. Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*). Tāpat tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, jo tiesa neiegūst pārliecību, ka apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesa apsūdzēto novērtē kā personu, kuram ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā, ņem vērā, ka apsūdzētais secinājumus pēc iepriekšējās sodāmības nav izdarījis, kā arī nepārvērtēja savu attieksmi pret dzīvi un nav mēģinājis iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās. No lietas materiāliem secināms, ka, atrodoties brīvībā, apsūdzētajam ir nosliece uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tāpat tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā personību, tai skaitā to, ka apsūdzēts vēl citās krimināllietas tai skaitā par mantiska rakstura nodarījumiem, kā arī to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, neizciesta papildsoda – policijas kontroles laikā – un neilgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas. Minētais norāda uz to, ka apsūdzētā noziedzīgās darbības ir sistemātiskas un, lai aizsargātu sabiedrības drošību un pasargātu sabiedrību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam šajā lietā piemērojams ar brīvības atņemšanu saistīts sods, jo brīvības atņemšanai alternatīvi soda veidi nesasniegtu soda mērķi. Turklāt tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojamais brīvības atņemšanas sods ir taisnīgs un samērīgs. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanai alternatīvs sods nesasniegtu soda mērķi, jo nenodrošinātu apsūdzētā resocializāciju. Tiesas ieskatā apsūdzētajam nepieciešams, izciešot brīvības atņemšanas sodu, pārdomāt savas darbības un nostiprināt savā apziņā pārliecību, ka savas mantiskās tieksmes var tikt realizētas nevis, izdarot noziedzīgus nodarījumus, bet gan tiesiskā ceļā nopelnot attiecīgus finanšu līdzekļus. Vienlaikus tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo, bet tas, tiesas ieskatā, nav pamats, lai nepiemērotu lietā brīvības atņemšanas sodu.

Ņemot vērā to, ka soda mērķis nav pakļaut personu ilgstošam brīvības atņemšanas sodam un izstumt viņu no sabiedrības, izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un to, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktam ir izvēlējies vienkāršāko procesa veidu – pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē un tāda veidā sekmējis ātrāku un taisnīgāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, tiesa uzskata, nav nepieciešama apsūdzētā ilgstoša izolācija no sabiedrības. Tāpēc tiesas ieskatā, apsūdzētājam ir piemērojams īslaicīgs brīvības atņemšanas sods. Tiesa cer, ka /pers. A/ izciešot sodu tieši ar šo spriedumu noteiktajā apmērā, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā labošanos iespējams panākt, izolējot viņu no sabiedrības uz 3 (trīs) mēnešiem. Tiesas ieskatā noteiktais sods uzskatāms par individualizētu un humānu.

Apsūdzētais /pers. A/ pilnībā nav izcietis papildsodu policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem, kas viņam noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 8. aprīļa spriedumu un ar Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 9.janvāra lēmumu, nosakot galīgo sodu.

Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteikts, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 13.punkta 3.apakšpunktam, ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar šā likuma 51.panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.1daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: persona, kura sodīta par smagu vai sevišķi smagu noziegumu, neizciestā soda laikā izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu; ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs; jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā; jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts laikā, kad persona ir bijusi nosacīti pirms termiņa atbrīvota no pamatsoda izciešanas.

Galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma. Tiesa atzīst, ka neizciestais papildsods – policijas kontrole – pievienojams ne mazāk kā viena trešdaļa no neizciestā papildsoda.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem, soda termiņā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais šajā kriminālprocesā pavadījis īslaicīgās aizturēšanas vietā no 2015. gada 9. maija līdz 2015. gada 11. maijam, proti 3 (trīs) dienas.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, /pers. A/ nepieciešams piemērot drošības līdzekli – apcietinājumu, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai, mantai arests netika uzlikts, procesuālo izdevumu lietā nav, kā arī cietusī lietā nav pieteikusi kaitējuma kompensāciju.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lietiskie pierādījumi: naudas maks, nauda kopējā vērtībā 30 EUR, SEB bankas karte un Swedbank Mastercard, atlaižu kartes: Rimi karte, A-aptiekas karte, Mēness aptiekas karte, Douglas karte, Cenukluba karte, Depo karte, Čipolīno karte – uzskatāmas par atdotām cietušajai.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 8. aprīļa sprieduma un pēc Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 9.janvāra lēmuma par galīgā soda noteikšanu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2015. gada 9. maija līdz 2015. gada 11. maijam, proti 3 (trīs) dienas.

Piemērot /pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājumu, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā. Soda izciešanu skaitīt no 2016. gada 26.jūlija.

Lietiskie pierādījumus: naudas maku, naudu kopējā vērtībā 30 EUR (trīsdesmit *euro*), SEB bankas karti un Swedbank Mastercard, atlaižu kartes: Rimi karti, A-aptiekas karti, Mēness aptiekas karti, Douglas karti, Cenukluba karti, Depo karti, Čipolīno karti – uzskatīt par atdotām cietušajai.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju, vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2016.gada 29.jūlijs.

Tiesnese V.Rūsiņa